

[Lykketoft]

være ro om det, og vi lavede også i det brede forlig en reguleringsmekanisme, der betyder, at vi fra 1993 reserverer en mindre del af reguleringen til særlige grupper. Det synes jeg er et godt princip, men jeg synes også, det er et godt princip, at befolkningen ved, at meget brede forlig er troværdige og bestandige, dem piller man ikke ved næsten før de er begyndt at fungere.

Derfor vil jeg gerne sige til regeringen, at jeg går uden videre ud fra, at medmindre der er enighed i forligspartikredsen om overførselsindkomsternes regulering, kommer der ikke et udspil, der betyder, at vi eksempelvis for pensionisterne skal til at diskutere en endnu ringere regulering i forhold til lønudviklingen på det private arbejdsmarked end den, der nu er fastlagt, hvor der er en parallelitet mellem dem, der er i arbejde, og dem, der er afhængige af overførselsindkomster fra samfundet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må konstatere, at hr. Peter Brixtoftes betragtninger om ulandene var hul snak. Jeg er da enig i, at vi skal finde folkelig forståelse, jeg er enig i, at vi skal effektivisere, men det må da være i ulandene og ikke i det danske erhvervsliv, vi tager udgangspunkt, og jeg synes, hr. Peter Brixtofte forsøgte at dreje det i den helt forkerte retning ved at ville varetage danske erhvervsinteresser i stedet for ulandenes interesser. De er i en meget vanskelig situation, og derfor er det vigtigt, at vi i de rige lande alle sammen gør noget mere.

Så siger hr. Peter Brixtofte, at markedsøkonomi i sig selv vil give større effektivitet i den offentlige sektor, men det er jo ikke noget særlig nyt standpunkt. Det kom Adam Smith med for omkring 200 år siden, og jeg tror ikke, det er rigtigt. Der er adskillige eksempler på, at markedsøkonomi ikke pr. definition giver større effektivitet. F.eks. har konkurrencen imellem kreditforeningerne da ikke betydet, at deres omkostninger er faldet, om jeg så må sige, tværtimod har det betydet, at de er steget, og det er der mange eksempler på også i sundhedssektoren i andre lande, som fungerer på markedsvilkår. Det amerikanske sundhedsvæsen fungerer ikke særlig billigt, fordi der er tale om markedsøkonomi.

Der er en række eksempler på, at markedsøkonomi vil give større omkostninger og give mindre effektivitet, men det vigtigste er, at der er områder, hvor solidaritet er vigtigere end markedsøkonomi, og f.eks. vedrørende sundhedssektoren lægger vi stor vægt på, at man stadig væk kan have et solidarisk sundhedssystem. Det prioriterer vi altså højere, og det opnår man ikke gennem hr. Peter Brixtoftes amerikanisering af den offentlige sektor.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Nu forstår jeg godt, at med de mange henvendelser, der var til hr. Peter Brixtofte, har han svært ved at nå at komme ind i en besvarelse af hver enkelt, men jeg skal så alligevel give hr. Peter Brixtofte chancen én gang til.

Midt i 1980'erne havde vi den kolde krig, og hr. Peter Brixtofte sagde, at tingene så mere truende ud dengang, men da havde vi ikke noget nærluftforsvar, bortset fra nogle gamle kanoner fra 1930'erne. Lige netop på den dag i 1991, hvor USA meddelte dets dramatiske og glædelige nedskæring af atomarsenalet, som blev beskyttet af Sovjetunionen, tog Socialdemokraterne og regeringspartierne sig sammen til at købe nye våben for over 1,5 mia. kr., for det er ikke rigtigt, når man har sagt, de koster 990 mio. kr. Det er 990 mio. kr. i yngre stenalderkroner, som man skal i gang med at pristalsregulere. Forliget er helt tilbage fra 1984, og jeg kan ikke forstå – og det skal så være en udfordring til Socialdemokratiet – at man i 1991, hvor tingene, som hr. Peter Brixtofte rigtigt sagde, ser så dramatisk anderledes ud, føler sig bundet af en aftale, man har lavet i 1984.

Når man nu er bekymret for betalingsbalancen, når man nu er bekymret for skatteudgifterne, var det så ikke en god idé at starte på dette område? Hr. Peter Brixtofte skylder mig altså at forklare, hvad det er, der gør, at Danmark nødvendigvis skal have et nærluftforsvar, som vi aldrig har haft tidligere bortset fra de dér kanoner fra 1930'erne. Var det ikke lige præcis dér, der skulle spares, i stedet for at fare frem med bål og brand mod overførselsindkomster, og hvad hr. Peter Brixtofte i øvrigt er i gang med?

(Kort bemærkning).